

- σν'. Πῶς δίδωσί τις τὸ ἅγιον τοῖς κυσίν, ἢ βάλλει τοὺς μαργαρίτας ἔμπροσθεν τῶν χοίρων· ἢ πῶς συμβαίνει τὸ ἐπιφερόμενον: «Μήποτε καταπατήσωσιν αὐτοὺς ἐν τοῖς ποσίν αὐτῶν, καὶ στραφέντες ῥήξωσιν ὑμᾶς.» 1249.
- σνα'. Πῶς ποτὲ μὲν ἀπαγορεύει ὁ Κύριος βα-
στάζειν βαλάντιον καὶ πῆραν εἰς ὁδόν,
ποτὲ δὲ λέγει· «Ἀλλὰ νῦν ὁ ἔχων βα-
λάντιον ἀράτω ὁμοίως καὶ πῆραν· καὶ ὁ
μὴ ἔχων, πωλησάτω τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ,
καὶ ἀγορασάτω μάχαιραν.» 1249.
- σνβ'. Τίς ἐστὶ ὁ ἄρτος ὁ ἐπιούσιος, ὃν δίδοσθαι
ἡμῖν καθ' ἡμέραν προσεύχεσθαι ἐδιδάχ-
θημεν. 1252.
- σνγ'. Τί ἐστὶ τὸ τάλαντον, ἢ πῶς αὐτὸ πολυ-
πλασιάσωμεν. 1252.
- σνδ'. Τίς ἐστὶν ἡ τράπεζα, ἐφ' ἣν ἔδει σε, φησὶν
ὁ Κύριος, βαλεῖν τὸ ἀργύριον. 1252.
- σνε'. Ποῦ ἀπελθεῖν προσετάχθη ὁ ἀκούσας·
«Ἄρον τὸ σὸν καὶ ὑπαγε.» 1253.
- σνς'. Τίς ἐστὶν ὁ μισθός, ὃν λαμβάνουσιν καὶ
οὗτοι ὁμοίως τοῖς ἐσχάτοις. 1253.
- σνζ'. Τίνες εἰσὶν ἄχυρον κατακαίμενον πυρὶ
ἀσβεστόν. 1253.
- σνη'. Τίς ἐστὶν ὁ ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου καταγι-
νωσκόμενος «Ὁ θέλων ἐν ταπεινοφροσύνῃ
καὶ θρησκείᾳ» καὶ τὰ ἐξῆς. 1253.
- σνθ'. Τίς ἐστὶν ὁ ζέων τῷ πνεύματι. 1256.
- σξ'. Τοῦ Ἀποστόλου λέγοντος ποτὲ μὲν: «Μὴ
γίνεσθε ἄφρονες·» ποτὲ δέ: «μὴ γίνεσθε
φρόνιμοι παρ' ἑαυτοῖς·» εἰ δυνατόν μὴ εἶναι
φρόνιμον παρ' ἑαυτῷ τὸν μὴ ἄφρονα. 1256.
- σξα'. Πῶς αἰτήσαντές τινα καὶ αὐτοὶ οἱ ἅγιοι
οὐκ ἔλαβον παρὰ Κυρίου. 1256.
- σξβ'. Τίς ἐστὶν ἡ διαφορὰ πτωχείας καὶ πενίας
καὶ πῶς ἀληθεύει ὁ Δαυὶδ λέγων· «Ἐγὼ
δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης.» 1260.
- σξγ'. Τί βούλεται διδάξαι ὁ Κύριος διὰ τῶν
ὑποδειγμάτων, οἷς ἐπιφέρει τό: «οὕτως οὖν
πᾶς ἐξ ὑμῶν, ὃς οὐκ ἀποτάσσεται πᾶσι
τοῖς ἑαυτοῦ ὑπάρχουσιν, οὐ δύναται μου
εἶναι μαθητής.» 1261.
- σξδ'. Τὸ εἰλικρινές τί ἐστίν. 1261.
- σξε'. Εἰ πρὸς μόνους τοὺς ἱερεῖς εἴρηται τό: «ἐὰν
προσφέρῃς τὸ δῶρόν σου ἐπὶ τὸ θυσιαστή-
ριον,» καὶ τὰ ἐξῆς. 1261.
- σξς'. Τί ἐστὶ τὸ ἄλας, ὃ προσέταξεν ἔχειν ὁ
Κύριος. 1264.
- σξζ'. Εἰ ὁ μὲν δαρήσεται πολλὰς, ὁ δὲ ὀλίγας·
πῶς λέγουσί τινες μὴ εἶναι τέλος τῆς κο-
λάσεως τοῖς κολαζομένοις. 1264.
- σξη'. Κατὰ ποῖον νοῦν λέγονταί τινες υἱοὶ ἀπει-
θείας καὶ τέκνα ὀργῆς; 1265.
- σξθ'. Ἐπειδὴ γέγραπται, «ποιοῦντες τὰ θελή-
ματα τῆς σαρκὸς καὶ τῶν διανοιῶν» εἰ
ἄλλα μὲν τὰ σαρκὸς θελήματα, ἄλλα δὲ
τῶν διανοιῶν· καὶ ποῖα ταῦτα. 1268.
- σο'. Τί ἐστὶν «Ἀπορούμενοι, ἀλλ' οὐκ ἐξαπο-
ρούμενοι.» 1269.
- σοα'. Εἰ πάντων ὅσα ἡμαρτέ τις διὰ τῆς ἐλεη-
μοσύνης τὸν καθαρισμὸν εὕρισκει. 1269.
- σοβ'. Ἐπειδὴ πρόσταγμα ἐστὶ τοῦ Κυρίου μὴ
μεριμνᾶν περὶ τῆς αὔριον, πῶς ὕμῳς τὸ
πρόσταγμα νοήσωμεν; 1269.
- σογ'. Τί ἂν τις ποιήσας βλασφημῇ εἰς τὸ Πνεῦ-
μα τὸ ἅγιον. 1272.
- σοδ'. Πῶς γίνεται τις μωρὸς ἐν τῷ αἰῶνι
τούτῳ. 1272.
- σοε'. Εἰ δύναται ἐγκόψαι πρόθεσιν ἁγίου ὁ Σα-
τανᾶς. 1273.
- σος'. Τί ἐστὶ τὸ ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου εἰρημένον:
«εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς τί τὸ θέλημα τοῦ
Θεοῦ τὸ ἀγαθόν, καὶ εὐάρεστον, καὶ τέ-
λειον.» 1273.
- σοζ'. Ποῖόν ἐστὶ τὸ ταμεῖον, εἰς ὃ εἰσελθεῖν τὸν
προσευχόμενον προστάσσει ὁ Κύριος. 1277.
- σση'. Πῶς τὸ πνεῦμά τινος προσεύχεται, ὁ δὲ
νοῦς αὐτοῦ ἄκαρπός ἐστιν. 1277.
- σθθ'. Τί ἐστὶ τό: «ψάλλετε συνετῶς.» 1280.
- σπ'. Τίς ἐστὶν ὁ καθαρὸς τῇ καρδίᾳ. 1280.
- σπα'. Τὴν μὴ θέλousαν ψάλλαι εἰ χρὴ ἀναγκά-
ζεσθαι. 1280.
- σπβ'. Τίνες εἰσὶν οἱ λέγοντες: «Ἐράγομεν ἐνώ-
πιόν σου, καὶ ἐπίομεν, καὶ ἀκούοντες, οὐκ
οἶδα ὑμᾶς.» 1280.
- σπγ'. Εἰ ὁ ποιῶν τὸ θέλημά τινος, κοινῶς ἐσὶν
ἐκείνου. 1281.
- σπδ'. Ἐὰν πτωχεύσῃ ἀδελφότης διὰ περιστάσιν
νόσων, εἰ ἀδιάκριτόν ἐστι παρ' ἑτέρων
λαμβάνειν τὰ πρὸς τὴν χρεῖαν· καὶ εἰ
χρὴ, παρὰ τίνων λήψεται. 1281.
- σπε'. Εἰ χρὴ ἀδελφότητα μετὰ ἀδελφότητος
πραγματευομένην τὴν ἀξίαν τιμὴν τοῦ
εἶδους περιεργάζεσθαι. 1284.